

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/159/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7206227888
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2013:7206227888.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcu J. R., Q.. XX. XX. XXXX, U. I.. G. Č.. XX, X., zastúpeného GOGA a spol., s.r.o., Advokátska kancelária, Žriedlová č. 3, Košice, proti žalovanej správkyni konkurznej podstaty H.. J. E., G., E. Č.. X, X. úpadcu J. F., Q.. XX. XX. XXXX, U. T. A. Č..XXX, T. A., v konaní o zaplatenie 29.067,32 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd p r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie návrhu nad sumu 16 596,96 eur a pokiaľ sa týka úroku z omeškania nad 9,5 % ročne a to za obdobie do 19. 12. 2006 až do zaplatenia a v tejto časti súd konanie zastavuje.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania a to aj pokiaľ sa týka vo vzťahu medzi žalobcom a pôvodným žalovaným Marekom Harvanom.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na tunajšom súde návrh, ktorým sa dožadoval zaplatenia sumy 29 067,32 eur od pôvodne označeného žalovaného J. F. z titulu poddlžníckej žaloby s odôvodnením, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 1T/22/2001-14119 zo dňa 11. novembra 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 12. 2007 bola D. X.X. uznaná vinnou z toho, že ako fyzická osoba podnikajúca pod obchodným menom D. X.Í. - Q.-A. so sídlom podnikania v X. , ul. N. Č.. XX v období od januára 1996 do mája 1999 v pobočkách záložne Q.-A. T. X. na ul. J.Y. Č.. XX, T. U. U., na ul. F. Č.. XX a v U.T. Q. I.. O. Č.. XX a F. Č.. X prijímala vklady od tichých spoločníkov, ktorým spôsobila škodu v celkovej sume 398 098 450 Sk - teda na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, čím spáchala pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov. Na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach 12Cb/48/2002-52 zo dňa 12. 2. 2002 bola žalobcovi priznaná pohľadávka vo výške 875 652,-- Sk, čo činí 29 076,31 eur.

Podľa vyjadrenia žalobcu mu D. X. dlžnú sumu nezaplatila, preto sa voči nej viedlo exekučné konanie u súdneho exekútora JUDr. Dembického a v tomto konaní pohľadávka žalobcu nebola vymožená. D. X. mala svojich dlžníkov, medzi ktorými bol aj J. F. a túto skutočnosť žalobca oznámil exekútorovi, ktorý voči J. F. vydal exekučný príkaz. Keďže v lehote J. F. pohľadávku žalobcu neuspokojil, v zmysle § 109 ods. 1 Exekučného poriadku podal žalobca voči žalovanému poddlžnícku žalobu. V priebehu konania žalobca zoberal čiastočne svoj návrh čo do zaplatenia 12 470,36 eur a jeho príslušenstvo - úrok z omeškania za obdobie od 22. 8. 1999 do 19. 12. 2006 a výšku úroku nad 9,5 % ročne späť. Zároveň počas konania vzhľadom na skutočnosť, že na majetok pôvodného žalovaného účastníka - t.

j. J. F. bol vyhlásený konkurz, súd vyhovel návrhu žalobcu a rozhodol o zámene účastníkov uznesením z č. I. 244 tak, že pripustil, aby žalovaný J. F. z konania vystúpil, a aby na jeho miesto vstúpila H. J. E., G., E. Č. X, X. - správkyňa konkurznej podstaty dlžníka J. F..

Vo svojom vyjadrení na č. I. 99 a 100 spisu zástupca žalobcu poukázal na to, že keďže pohľadávku žalobcu voči D. X. sa nepodarilo vymôcť priamo od nej, exekútor začal s vymáhaním tejto pohľadávky voči J. F. a to príkazom inej peňažnej pohľadávky z dôvodu, že J. F. si od D. X. - Q. A. požičal sumu minimálne 500 000,- Sk. Poukázal pritom na výpoveď J. F. v zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 1. 12. 2009 v rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1T/22/2001 - 14 119, strana 105 rozsudku, v obžalobe Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. PV/520/99. Výdavkový doklad D. X.X. - Q. A. na meno J. F. spomenutý v exekučnom príkaze zo dňa 22. 11. 2006. Exekučný príkaz bol exekútorským úradom doručovaný p. F. dňa 23. 11. 2006, pričom doručovaná obálka sa s neprevzatou zásielkou vrátila na Exekútorský úrad dňa 19. 12. 2006 s vyznačením, že adresát neprevzal zásielku v odbernej lehote. Poukázal aj na ustanovenie § 194 ods. 9 Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na doručovanie písomnosti podľa odseku 1 ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. V súlade s ustanovením § 47 ods. 1, 2 O. s. p. možno preto odvodiť, že exekučný príkaz bol žalovanému J. F. doručený dňa 19. 12. 2006.

Žalovaná účastníčka sa na pojednávaní napriek vykázanému doručeniu nezúčastnila. Podala len písomné vyjadrenie vo veci, v ktorom poukázala na § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a uviedla, že žalobca neprihlásil žiadnu pohľadávku do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu J. F., a to ani pohľadávku, ktorá mala byť prihlásená podľa § 28 a násl. citovaného zákona a ani pohľadávku proti podstate. Z týchto dôvodov nemôže byť uspokojená žiadna pohľadávka žalobcu a táto pohľadávka nemôže mať žiaden vplyv na rozsah konkurznej podstaty. Tým, že súdne konanie sa netýka majetku podliehajúceho konkurzu, konanie nemôže byť vedené voči nej ako správkyňa podstaty, nie je daná tým jej pasívna legitímácia a navrhovala zamietnuť žalobu voči nej a priznať jej trovy konania podľa vyčísleného vyúčtovania za trov právneho zastúpenia s doloženou plnou mocou udelenou v prospech advokátskej kancelárii J. E. G. R., Y. N. K., E. Č. X, X..

V zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával v jej neprítomnosti.

V priebehu konania zobral žalobca so súhlasom žalovaného čiastočne svoj návrh späť, preto podľa § 96 ods. 1,2 konanie v tejto časti zastavil.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1T/22/2001-14119 zo dňa 11. novembra 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 12. 2007 bola D. X. uznaná vinnou z toho, že ako fyzická osoba podnikajúca pod obchodným menom D. X. - Q.-A. so sídlom podnikania v X. , I. N. Č. XX v období od januára 1996 do mája 1999 v pobočkách záložne Q.-A. T. X. Q. I. J. Č. XX, T. U. U. Q. I. F. Č. XX G. T. U. Q. I. O. Č. XX G. F. Č. X prijímala vklady od tichých spoločníkov, ktorým spôsobila škodu v celkovej sume 398 098 450 Sk - teda na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, čím spáchala pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a žalobca je v zozname poškodených podľa tohto rozsudku pod číslom 1203 na č. I. 56.

Na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12Cb/48/2002-52 zo dňa 12. 2. 2002 bola žalobcovi priznaná pohľadávka vo výške 875 652,- Sk, čo činí 29 076,31 eur.

Súd sa oboznámil a zároveň i účastníkov s obsahom celého pripojeného spisu súdneho exekútora JUDr. Mgr. Andreja Dembického a z jeho obsahu nezistil, žeby exekútor doručil J. F. exekučný príkaz. Je síce pravdou, že žalobca na súdnom pojednávaní predložil podanie exekútorského úradu JUDr. Mgr. Andreja Dembického zo dňa 17. 9. 2012, ktoré malo byť adresované Okresnému súdu Spišská Nová Ves k sp. zn. 1C/159/2007 a týkajúcej sa exekúcie EX 1004/2002 - toto podanie však exekútor do spisu nezaslal - predložil ho žalobca - a z obsahu tejto listiny z č. I. 220 spisu vyplýva, že dňa 10. 4.

2002 podal oprávnený J. R. návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom, ktorým je rozsudok č. 12Cb/48/2002 vydaný Krajským súdom Košice dňa 12. 2. 2002 proti povinnej D. X., bytom J. Č.. XX, X.. Na základe tohto návrhu Okresný súd Košice I. vydal poverenie zo dňa 25. 4. 2002 č. 5802 025468* pod sp. zn. 1133/02. Vo vyššie uvedenej veci konal v súlade s Exekučným poriadkom, jedným zo spôsobov vykonávania exekúcie bolo okrem predaja huteľných vecí aj prikázanie iných peňažných pohľadávok dlžníkom povinnej, medzi ktorými bol aj J. F.. Podľa správy tohto exekútora adresovanej žalobcovi dňa 11. 4. 2012, ktorá sa nachádza v spise na č. I. 221, v exekučných konaniach, v ktorých je oprávnený J. R., G. Č.. XX, X. vedenému proti povinným Z. Y. X., G. Y., Č. J., neboli ku dňu podania správy vymožené žiadne peňažné prostriedky, nakoľko sa jedná o osoby, ktoré nedisponujú žiadnym speňažiteľným majetkom a nemajú žiadne príjmy. Exekučné titulu vychádzajú z poddlžníckych žalôb podaných voči dlžníkom D. X. - Q. - A., X..

Súd vyzval exekútorský úrad Košice JUDr. Mgr. Andreja Dembického na zaslanie vysvetlenia a podanie správy, na základe čoho bol vydaný exekučný príkaz v exekúcii EX 1004/2002 voči dlžníkovi povinného J. F., Q.. XX. XX. XXXX, U. T. A. Č.. XXX D. XX. XX. XXXX, keďže v spise EX 1004/2002 sa takýto doklad nenachádza. Zároveň súd vyzval exekútora na predloženie dokladu o doručovaní či doručení citovaného exekučného príkazu pre J. F. a oprávnenému, a zároveň na vydrenie, aké úkony urobil exekútor v súvislosti s doručovaním dlžníkovi povinného v zmysle § 47 O. s. p. a na základe akých skutočností dospel k záveru, že platí fikcia doručenia tohto exekučného príkazu Súd zároveň exekútora vyzval na vyjadrenie, v akej výške bola pohľadávka uhradená vzhľadom na jeho vyššie citované podanie, že pohľadávka bola uspokojená iba čiastočne, v akej výške bola pohľadávka uhradená a na koho účet bola poukázaná.

Súdny exekútor reagoval podaním na č. I. 252 tak, že len požiadal o vrátenie jeho spisu pre Exekútorský úrad a k výzve súdu sa žiadnym spôsobom nevyjadril.

Podľa § 109 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. (ďalej len Exekučný poriadok), ak dlžník povinného nevyplatí oprávnenému alebo exekútorovi, ak sa na tom oprávnený s exekútorom písomne dohodol, pohľadávku bezodkladne po tom, keď sa mu doručil exekučný príkaz alebo keď sa stala pohľadávka splatnou, môže sa oprávnený domáhať vo vlastnom mene od dlžníka povinného na jeho všeobecnom súde vyplatenia pohľadávky. Nesmie však s dlžníkom povinného, ak ide o túto pohľadávku, uzavrieť na úkor povinného zmluvu, ani odpustiť jej zaplatenie. Dlžník povinného si v takomto prípade nemôže započítať ani svoju vlastnú pohľadávku, ktorú má voči oprávnenému.

Podľa § 107 ods. 1,2 Exekučného poriadku exekútor vydá exekučný príkaz (príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky) po uplynutí lehoty na vznesenie námietok alebo po tom, keď mu bolo doručené rozhodnutie súdu o námietkach, ktorým sa námietky zamietli.

Exekučný príkaz sa doručí oprávnenému, povinnému a dlžníkovi povinného. Povinnému a dlžníkovi povinného sa doručí do vlastných rúk.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podmienky prípustnosti poddlžníckej žaloby upravuje procesné právo rovnako ako pri iných (exekučných) sporoch. Konanie sa začína žalobou, ktorej právnym dôvodom je § 109 Exekučného poriadku skutkovo identifikovaný nevyplatením prikázanej pohľadávky po jej splatnosti. Petit má znieť len na zaplatenie peňažnej sumy, ktorú mal dlžník povinného zaplatiť, a nezaplatil.

Predmetom tohto konania je poddlžnícka žaloba v zmysle citovaného ustanovenia, podľa ktorého ak dlžník povinného nevyplatí oprávnenému alebo exekútorovi pohľadávku bezodkladne po tom, keď sa mu doručil exekučný príkaz, môže sa oprávnený domáhať vo vlastnom mene od dlžníka povinného na jeho všeobecnom súde vyplatenia pohľadávky.

Aktívnu legitímáciu na podanie poddĺžnickej žaloby získava oprávnený v deň nasledujúci po tom, čo bol dlžníkovi doručený exekučný príkaz na vyplatenie splatnej pohľadávky, ak k vyplateniu nedošlo v rámci exekúcie.

Z obsahu pripojeného spisu exekútora č.k. EX 1004/2002 nemal súd preukázané, žeby pohľadávka žalobcu bola v rámci exekúcie uspokojená.

Z tohto spisu ani súd nezistil, že by pôvodne označený žalovaný účastník J. F. figuroval medzi menoslovom pohľadávok povinného a že prevzal exekučný príkaz na vyplatenie splatnej pohľadávky.

Listiny, ktoré sa v spise nachádzajú, nenasvedčujú doručeniu exekučného príkazu J. F. do vlastných rúk, hoci exekučný poriadok v ustanovení § 107 ods. 1 takúto povinnosť exekútorovi ukladá.

V priebehu konania, keď účastníkom konania na strane žalovaného bol ešte J. F., jeho právna zástupkyňa v priebehu konania vzniesla námietku premlčania.

Z obsahu rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1T/22/01-141 zo dňa 14. 5. 2005 - jeho odôvodnenia z č. l. 105 (v spise sa nachádza na č. l. 200) je konštatovaný okrem iných svedkov i záväzok J. F. voči firme Q. A., avšak bez uvedenia jeho výšky či prípadnej doby splatnosti.

V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Cob/90/2007 zo dňa 22. 1. 2008, ktorý rozhodoval v inej veci poddĺžnickej žaloby žalobcu M.P., na základe totožného skutkového stavu. Vzhľadom na nepreukázanie existencie zmluvy medzi účastníkmi konania v citovanom konaní Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Cob/90/2007, ktorý sa viaže k rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 5Cb/1/2007-83 zo dňa 13. 8. 2007, Krajský súd v Prešove vychádzal z údajov zistených v priebehu prvostupňového konania predovšetkým z faktu, že D. K., t.j. dlžníčka žalobcu prestala s vykonávaním svojej činnosti do 31. 5. 1999, a to v súvislosti s trestným stíhaním, ktoré bolo voči nej začaté. Ustálil teda, že premlčacia doba začala plynúť najneskôr k 1. 6. 1999. Zároveň skonštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o plnenie zmluvy o pôžičke, ktorej platnosť nikto nenapadol, nie je možné pri posudzovaní behu premlčacích dôb aplikovať ustanovenia o bezdôvodnom obohatení podľa § 107 Občianskeho zákonníka, a teda ani ustanovenie o desaťročnej premlčacej dobe v prípade získania úmyselného bezdôvodného obohatenia. Skonštatoval tak, že nárok žalobcu bol premlčaný a v dôsledku vznesenej námietky premlčania ho nemožno priznať s poukazom na § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nič na tomto závere nemôže zmeniť fakt, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12Cb/48/2002-52 zo dňa 12. 2. 2002 bola žalobcovi priznaná voči D. K. suma 875 682 Sk, pretože týmto rozsudkom bol žalobcovi priznaný len nárok voči D. K., ktorého vymoženía sa pokúša dosiahnuť poddĺžnicou žalobou, ktorá je predmetom tohto sporu. Tento rozsudok však nemá žiaden vplyv na beh premlčacích dôb týkajúcich sa tvrdeného nároku D. K. voči J. B. na zaplatenie sumy 1 400 000 Sk.

Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že na základe tohto istého skutkového stavu sa môže citovaný rozsudok Krajského súdu v Prešove aplikovať aj na tento prípad, najmä na posudzovanie plynutia premlčacích lehôt. Súď podotýka, že v tomto konaní, t. j. Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1C/159/2007, súď nemá preukázanú neplatnosť zmluvy o pôžičke, v dôsledku ktorej sa mal pôvodne označený žalovaný účastník stať poddĺžníkom a do doby, kým žalovaný účastník bol žalobcom označený J. F., účastníci žiadne dôkazy v tomto smere vykonať nežiadal. Vychádzal pritom však z obsahu citovaného rozsudku Krajského súdu v Košiciach, najmä s poukazom na svedecké výpovede. Teda súď vychádzal zo skutočnosti, že premlčacia doba aj v tomto prípade začala plynúť najneskôr od 1. 6. 1999 a návrh bol podaný na súde - a to najprv na Okresnom súde Košice II dňa 22. 11. 2006 a následne bol postúpený na Okresný súd Spišská Nová Ves, pričom vo vzťahu k plynutiu premlčacích lehôt, je dôležité, kedy bol takýto nárok uplatnený, čo i na nepríslušnom súde. To sa udialo až 22. 11. 2006 podaním poddĺžnickej žaloby.

Vzhľadom na vznesenie námietky premlčania žalovaným súd bol nútený prihliadnuť na vznesenie námietky premlčania, ktorá má za následok zánik práva, pričom s poukazom na komentár k § 109 exekučného poriadku poddlžník môže bez akýchkoľvek obmedzení namietat' premlčanie pohľadávky povinného voči nemu tak, akoby to mohol urobiť, ak by ho povinný žaloval, keby nebolo exekúcie a poddlžnickej žaloby.

Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že v čase podania návrhu na Okresný súd Košice II. (22. 11. 2006) bol už uznesením Krajského súdu Košice I. v konaní sp. zn. 9K/23/2006 dňa 6. 10. 2006 vyhlásený konkurz vo veci navrhovateľa - dlžníka J. F., Q.. XX. XX. XXXX, U. T. A. Č.. XXX a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená H.D.. J. E., G., Y. Y. X. E. Č.. X, X. a súd vyzval všetkých veriteľov dlžníka, aby v lehote 45 dní od dňa vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky na predpísanom tlačive v dvoch rovnopisoch ustanovenému správcovi na adresu jeho kancelárie a v jednom rovnopise na Okresný súd Košice I k sp. zn. 9K/23/2006 s tým, že na prihlášky, ktoré nebudú spĺňať zákonom stanovené podmienky, sa v konkurze neprihliada. Konkurz sa považuje za vyhlásený zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v obchodnom vestníku a od tohto dátumu môžu veritelia v zákonom stanovenej lehote podávať do vyhláseného konkurzu prihlášky. K zverejneniu v obchodnom vestníku došlo dňa 11. 10. 2006.

Žalobca žiadnym spôsobom nezdokladoval, že v zákonom stanovenej lehote si svoju pohľadávku uplatnil u správcu konkurznej podstaty, naopak zástupkyňa žalobcu na pojednávaní konanom dňa 28. 9. 2012 uviedla, že až v priebehu tohto týždňa sa dozvedeli o vyhlásení konkurzu na žalovaného účastníka - je to zaprotokolované na č. I. 215 spisu. Súd podotýka, že nedostatok takejto informácie na strane žalobcu nemôže byť na ťarchu žalovaného účastníka.

V dôsledku tejto skutočnosti súd na návrh právneho zástupcu žalobcu rozhodol o zámene účastníkov uznesením z č. I. 244 spisu dňa 22. 11. 2012.

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh žalobcu nie je opodstatnený.

Návrh nebol opodstatnený ani v čase podania samotného návrhu na súd, a to z dôvodu, že žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie žalobného návrhu. Aktívna legitimácia žalobcu vzniká prvým dňom nasledujúcim po doručení exekučného príkazu dlžníkovi povinného, v tomto prípade pôvodne označenému žalovanému účastníkovi J. F.. Súd napriek vykonanému dokazovaniu nezistil, že exekučný príkaz bol v skutočnosti J. F. doručený, pretože z obsahu celého pripojeného spisu exekútora EX 1004/2002, ktorého originál mal súd pripojený a s obsahom ktorého boli účastníci oboznámení a jeho obsah nenamietali, nevyplýva, že exekútor v rámci doručovania exekučných príkazov dlžníkom doručil, či doručoval aj exekučný príkaz žalovanému účastníkovi J. F.. T. č. súd disponuje fotokópiou tohto spisu exekútora, ktorý sa nachádza na prílohovej obálke, a to vrátane oboch častí (A + B).

Len samotné vyjadrenie žalovaného o tom, že exekútor doručoval exekučný príkaz, čo doložil aj listinou nachádzajúcou sa v spise na č. I. 114 - 115, tejto skutočnosti nenasvedčuje už aj z toho pohľadu, že i exekučný príkaz, i upovedomenie o začatí exekúcie prikázaním iných peňažných pohľadávok (č. I. 116 - 117 spisu) - sú obe datované dňom 22. 11. 2006 bez pripojenia doručienky podpísanej J. F.. S poukazom na ustanovenie, že o doručovaní je potrebné v zmysle § 194 ods. 9 Exekučného poriadku analogicky aplikovať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, súd poukazuje na to, že podľa § 107 ods. 2 Exekučného poriadku bolo potrebné exekučný príkaz doručiť povinnému a dlžníkovi povinného do vlastných rúk .

Podľa § 47 O. s. p. do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným

spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Okolnosti doručovania s účinkami doručenia exekučného príkazu žalovanému účastníkovi J. F. súd prešetroval prostredníctvom súdneho exekútora a požiadal súdneho exekútora na zdokladovanie tých skutočností, z ktorých možno vyvodíť, že aj keď sa zásielka od exekútora pre J. F. mala vrátiť v zmysle vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu ako nedoručená, bolo by možné skonštatovať, že sú splnené podmienky pre jej doručenie- t.j. či sa adresát v čase doručovania písomnosti zdržiaval v mieste bydliska a ako bol doručovateľom informovaný o dni a hodine náhradného doručenia.

Vzhľadom na pasivitu exekútora súd tieto skutočnosti doložené nemal a nemal teda preukázané, že exekučný príkaz bol pôvodnému žalovanému účastníkovi doručený. Nemožno preto usúdiť, že exekučný príkaz bol J. F. doručený náhradným doručením, čo má za následok neúčinnosť jeho doručenia.

Z toho teda jednoznačne vyplýva, že žalobca nenadobudol vecnú aktívnu legitimáciu na podanie poddžníckej žaloby.

Ďalej súd poukazuje na nedostatok vecnej pasívnej legitimácie, pretože v čase podávania návrhu na žalovaného účastníka bol už na žalovaného účastníka vyhlásený konkurz, a z týchto dôvodov žaloba mala smerovať nie proti žalovanému účastníkovi J. F., ale proti správkyni konkurznej podstaty.

K zhojeniu tohto nedostatku nedošlo ani v dôsledku súdom pripustenej zámene účastníkov, pretože i keď J. F. z konania vystúpil a na strane žalovaného účastníka sa stala správkynia konkurznej podstaty J. F. H.. J. E., chýba aj jej nedostatok vecnej pasívnej legitimácie tým, že žalobca v zákonnej lehote po vyhlásení konkurzu si neuplatnil svoju pohľadávku voči úpadcovi J. F..

Ďalej je dôležitá tá skutočnosť, že právna zástupkyňa pôvodne označeného žalovaného účastníka vznesla námietku premlčania a v dôsledku tohto úkonu došlo k zániku práva.

Za zmienku stojí i skutočnosť, že oprávnený (t.j. žalobca) nemôže voči dlžníkovi povinného uplatniť úroky z omeškania. Ide o zodpovednostný právny vzťah, kde je zaviazaným povinný. Intercesia tohto dlhu ani prechod aktívnej formálnej legitimácie nie je vyslovený v žiadnom ustanovení zákona. Preto neprichádza do úvahy ako nárok, ktorý možno úspešne uplatniť poddžníckou žalobou - viď komentár k § 109 zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Za daného stavu súd teda návrh zástupkyne žalobcu na ďalšie doplnenie dokazovania považoval za kontraproduktívny a tento návrh zamietol.

Nedôvodný návrh bol tak podaný proti žalovanému, a tiež je nedôvodný ani proti terajšej žalovanej účastníčke - správkyni konkurznej úpadcu J. F., a to z dôvodov podrobne popísaných vyššie.

Na základe týchto skutočností súd vyhodnotil návrh žalobcu ako neopodstatnený a v plnom rozsahu ho zamietol.

O trovách účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. V konaní bola úspešná žalovaná účastníčka - t. j. správkynia konkurznej podstaty, ktorá si vyčíslila trovy právneho zastúpenia v dôsledku ňou udelenej plnej moci svojej advokátskej kancelárii. Tieto trovy však súd nevyhodnotil ako potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti žalobcovi, pretože nebolo nutné na obranu jej práv právne zastúpenie, pretože sama správkynia konkurznej podstaty bola do tejto funkcie ustanovená ako advokátka a o to viac súd nezistil účelné uplatnenie práva tým, že sa dala zastúpiť vlastnou advokátskou kanceláriou. Z týchto dôvodov trovy úspešnej účastníčky nepriznal.

O trovách žalobcu a pôvodného žalovaného účastníka rozhodol súd podľa § 150 ods. 1 O. s. p. poukazujúc na skutočnosť, že samotný návrh na začatie konania bol žalovanému doručený dňa 25.9.2007 a až dňa 13.8.2012 podaním jeho právnej zástupkyne z č.l. 207 oznámil vyhlásenie konkurzu voči nemu s dátumom zo dňa 6.10.2006 a účinkami 11.10.2006 - teda v čase pred podaním návrhu a zároveň zdokladoval tieto skutočnosti. Ak by takto urobil pri prvom úkone, ktorý mu patrí, nevznikli by mu ani trovy právneho zastúpenia. Z týchto dôvodov a tiež poukazujúc na sociálnu situáciu žalobcu súd vyslovil, že ani títo účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.